

Publicerad 2014-06-12 12:14 av Ewa-Britt Nilson

Man eter så gott...

Jag satt på Rådhusstorget i stan på
konditoriets uteservering och drack kaffe
och åt min vanliga mandelkaka... Då satte
sig en man sig ner vid bordet strax intill mig...
För just där fanns den sista lediga parasollen...

Vi började prata lite om ditt och datt och han
tycktes mumsa gott på sin räkmacka... Det var
som om han läst mina tankar, hans blick stannade
till på mig och han sa: -Man eter gott i Vadstena!
-Verkligen, sa jag, jag håller med dig! Och han hade
varit i en kiosk där de inte tog kort, det gillade han
inte alls: -De hade t o m sagt till honom att handla
där ärfordras kontanter! Va´kreva cash, va´?

Men vårt samtal fortsatte gott på han berättade om
sin stad Stockholm och jag om min, Vadstena.

Och jag tittade till på klockan, jag hade ju en tid
att passa, det hade jag alldeles glömt av...

Berättade det för mannen och sa att jag måste
skutta iväg nu, men kul att talas vid....

Då avbröt han mig och sa:

-Vad sa du att du hette?

-Ewa, sa jag...

-Javisst, sa han och log, Äva det namnet har jag alltid
tyckt om jag hade en klasskamrat som hette Äva.

-Jaha, sa jag, men jag kallas inte Äva utan Ewa...

-Vad menar du sa han... Är du spydig?

-Nej, sa jag, jag försöker bara vara tydlig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten